

ایمپلنت دندان چیست ؟

ایمپلنت ها در واقع دندان های نسل سوم (Generation Teeth Third) هستند. دندان های نسل اول دندان های شیری هستند، دندان های نسل دوم دندان های دائمی هستند که پس از افتادن دندان های شیری در دهان ظاهر می شوند، و ایمپلنت ها دندان هایی هستند که پس از دست رفتن دندان های دائمی، توسط دندانپزشک در استخوان فک کار گذاشته می شوند.

اولین ایمپلنت در سال ۱۹۶۵ توسط آقای Branemark در دهان یک مریض کار گذاشته شد ولی در حدود ۱۰-۱۲ سال پیش انجمن دندانپزشکان آمریکا، ایمپلنت را به عنوان یک درمان تایید نمود و وارد درمان های روتین دندانپزشکی کرد.

ایمپلنت از دو قسمت اصلی ساخته شده است، یکی قسمتی پیچمانندی است، از جنس تیتانیوم، که پس از ایجاد سوراخی در استخوان، در داخل فک قرار می گیرد و ثابت می شود. قسمت دوم، تاج می باشد که بر روی قسمت اول سوار می شود. (در سیستم های مختلف اجزا آن متفاوت است، اما به طور کلی از همین دو قسمت اصلی ساخته شده است.)

ایمپلنت قابل استفاده در انواع مختلف بی دندانی است:

۱) در کسی که کل دندان هایش را از دست داده است (Total Bridgework)

۲) در کسی که تعدادی از دندان هایش را از دست داده است (Partial Bridgework)

۳) در کسی که فقط یک دندان را از دست داده است (Solitary Unit)

اهداف درمان های ایمپلنت

۱) تامین عملکرد : ایمپلنت ها در واقع عملکرد از دست رفته دندان ها را به فرد باز می گردانند. تجربه ثابت کرده است که اکثر بیماران که دارای بی دندانی در یک سمت فک هستند بیشتر تمایل دارند با سمتی که ایمپلنت شده غذا بخورند تا طرفی که دندان طبیعی وجود دارد.

۲) تامین زیبایی: شخصی که بی دندان است به تدریج ارتفاع عمودی صورت در او کم می شود و ظاهر او به هم می ریزد، ولی ایمپلنت این مشکل را به خوبی حل می کند و زیبایی از دست رفته را باز می گرداند.

۳) تامین تکلم: با از دست دادن دندان ها مخصوصا دندان های قدامی، تلفظ برخی از حروف با اشکالاتی مواجه می شود که با قرار دادن ایمپلنت این مشکل نیز برطرف میشود.

۴) تامین اعتماد به نفس: در کسانی که دست دندان مصنوعی دارند، استخوان فک پایین معمولا زود تحلیل می رود و در نتیجه دندان مصنوعی فک پایین لق می شود که بیماران معمولا از این نظر بسیار ناراحتند ولی وقتی بیماری در سن ۷۰ سالگی دارای دندان هایی مثل دندان های فرد ۲۰ ساله می شود، قطعا اعتماد به نفس هم در او بالاتر می رود.

پس از قرار دادن ایمپلنت لازم است به فواصل زمانی ۱ سال، ۵ سال، ۱۰ سال و ۲۰ سال رادیوگرافی تهیه شود و وضعیت استخوان نگه دارنده ایمپلنت مورد ارزیابی قرار گیرد.

در چه بیمارانی نمی توان ایمپلنت قرار داد؟

• بیمارانی که مدت کوتاهی از سکته مغزی آن ها گذشته باشد.

• بیمارانی که مدت کوتاهی از سکته قلبی آن ها گذشته باشد.

• بیماری‌هایی که به مدت طولانی کورتون مصرف کرده اند.

• کسانی که به تیتانیوم حساسیت و آلرژی دارند.

• بیماری‌هایی که تحت اشعه درمانی بوده اند، در این بیماران بعد از گذشتن ۱-۲ سال از رادیوتراپی می‌توان ایمپلنت را قرار داد.

• کسانی که نمی‌توانند بهداشت دهان را به خوبی رعایت کنند، مانند افراد معلول.

• کسانی که دارای مشکلات روانی هستند.

• کم‌حجم بودن و کم‌ارتفاع بودن استخوان در ناحیه‌ای که قرار است ایمپلنت قرار داده شود.

• در فک بالا حجیم بودن فضای سینوس و حفرات بینی، و همچنین موقعیت عصب اینسیزال محدودیت‌هایی را ممکن است ایجاد کند.

• در فک پایین موقعیت عصب آلوئولار تحتانی ممکن است محدودیت‌هایی را ایجاد کند.

گاهی اوقات در صورت وجود یک محدودیت آناتومیک (مانند کم بودن ارتفاع استخوان، حجیم بودن سینوس، و...) می‌توان با جراحی این محدودیت‌ها را برطرف کرده و شرایط را برای قرار دادن ایمپلنت مناسب نمود.

طول مدت جراحی ایمپلنت:

این زمان بسته به عوامل مختلف متفاوت خواهد بود. مدت زمان بهبود پس از جراحی نیز به سرعت ترمیم بافت‌های فرد بستگی دارد، هرچند با پیشرفت تکنولوژی این مدت زمان به میزان قابل توجهی کاهش یافته است. بطور متوسط زمان ترمیم بافتی و تشکیل استخوان حدود ۲-۳ ماه است که می‌توان پس از این مدت مراحل ساخت پروتز (تاج دندان) را آغاز کرد.

مراقبت‌های بعد از کار گذاشتن ایمپلنت:

سلامت بدن شما در میزان موفقیت ایمپلنت مؤثر است. عدم رعایت بهداشت دهان و دندان دلیل عمده‌ای برای از دست رفتن ایمپلنت به شمار می‌رود. استفاده از نخ دندان و مسواک حداقل ۲ بار در روز از اهمیت زیادی برخوردار است که دندانپزشک شما نحوه مراقبت صحیح از ایمپلنت را به شما آموزش خواهد داد. برای اطمینان از سلامت لثه‌ها حداقل ۴ بار در سال برای بررسی بافت لثه به دندانپزشک خود مراجعه نمایید.

میزان موفقیت ایمپلنت:

در صد موفقیت انجام ایمپلنت به عوامل مختلفی بستگی دارد که در بیماران مختلف متفاوت است. حتی این مسئله در مورد ایمپلنت فک بالا و پایین نیز تفاوت دارد. به طور متوسط میزان موفقیت ایمپلنت دندانی ۹۵٪ گزارش شده است.